

'HET SCHEEP(S)JOURNAAL'

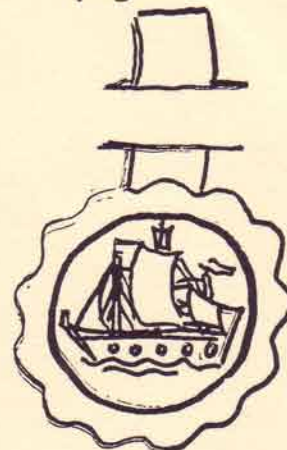
Officieel orgaan van de werkgroep
Genealogie van de familie Scheepbouwer.

In dit nummer:

1. Van de redactie	pagina 2
2. Vraag en Antwoord	pagina 3
3. De oudste en de jongste, geboorten	pagina 4
4. Adreswijzigingen	pagina 4
5. Verjaardagen	pagina 5
6. Familie historie	pagina 5
7. Familie(s) verhalen	pagina 5
8. In memoriam	pagina 7
9. Tenslotte	pagina 8

Jaargang 5 - nummer 1

juni 2003

1. Van de redactie.

Ziezo. Daar is ie dan. Het nieuwe nummer van ons jaarnaal. Het heeft even geduurd, want het viel niet mee om na zo lange afwezigheid de boel weer op te starten.

Daarbij werd ik ook nog getroffen door een computercrash, waardoor ik geen directe toegang meer had tot al mijn gegevens die in de computer opgeslagen lagen.

Maar inmiddels is mijn papieren archief tezamen met de overige bescheiden weer uit de opslag gehaald, de - nieuwe - computer geïnstalleerd en de verloren gegane gegevens weer goeddeels ingevoerd. Tot slot is ook de in de loop van de afgelopen maanden ontvangen informatie min of meer geordend. Er is dus nu geen enkel beletsel meer om op de destijds ingeslagen weg voort te gaan.

Niettemin had ik - los van het bovenstaande - de afgelopen weken moeite om de draad weer op te pakken. Niet omdat ik niet gemotiveerd zou zijn of zo, maar na onze langdurige afwezigheid was er ontzettend veel wat de aandacht vroeg.

Zo hebben we de 1^e verdieping van ons huis voor een herinrichting voor een deel door elkaar geschud, waardoor ook mijn werkruimte moest worden heringedeeld. Niets lag meer op z'n vaste plek en overal stonden dozen met spullen. Niet direct een inspirerende omgeving.

Langzaam maar zeker heeft alles toch weer een beetje een plek gekregen en kunnen we weer aan de slag.

Naast deze belemmerende omstandigheden word ik ook nog geconfronteerd met het feit, dat ik - doordat ik er zo lang uit ben geweest - de routine een beetje kwijt ben.

Het zat allemaal zo lekker in mijn hoofd. Ik wist bijna blindelings waar ik bepaalde informatie moest vinden en tot welke tak de verschillende Scheepbouwers behoorden. Maar dat ben ik voor een groot gedeelte kwijt. Het zal al werkende wel weer

terugkomen, neem ik aan. En ondertussen zal ik iets meer moeten zoeken.

Ik moet zeggen, dat jullie die periode van stilte van mijn kant nu ook niet direct gebruikt hebben om mij te bedelven onder kopij voor het jaarnaal. Het is allemaal nog wat magertjes, maar wellicht dat het zien van een nieuw nummer ook jullie zal inspireren tot het opnemen van de pen en het mede helpen samenstellen van het volgende nummer.

Voor de rubrieken 'Familie(s) verhalen' en 'Vraag en Antwoord' bieden toch de mogelijkheid om iets kwijt te kunnen of iets uit te (laten) zoeken.

Het behoeven geen grote, literaire epistels te worden. Gewoon dingen, die voor andere leden van de familie wellicht ook interessant kunnen zijn of waarop door anderen gereageerd kan worden.

Ik reken op jullie, want de liefde kan niet altijd van één kant komen en bovendien wordt het op den duur ook steeds moeilijker voor mij om in m'n eentje het blad te vullen! Juist een blad, samengesteld uit bijdragen van diverse auteurs, zal blijvend een leesbaar geheel opleveren.

Informatie.

In verband met de vele te verwachten reacties (sic!) volgen hieronder de verschillende manieren, waarop de redactie te bereiken is:

Bellen (vast) : 070-5112963

Bellen (mobiel) : 06-42388681

Fax : 070-5146549

E-mail : hoesch@wxs.nl

2. Vraag en Antwoord.

In deze rubriek kunnen allerlei vragen worden opgeworpen, waarop wellicht andere leden van de familie het antwoord weten.

Ik zelf bijvoorbeeld stuit bij het nazoeken van de verschillende gegevens soms op witte plekken, die ik voor de volledigheid graag zou willen invullen. Ik hoop dat vermelding van dat soort problemen vervolgens tot een reactie van jullie zal leiden. Maar ook jullie kunnen bepaalde kwesties aanhangig maken, waarop misschien iemand anders een antwoord weet of een verklaring heeft.

Hieronder volgen een paar van mijn vragen:

- op 7 februari 1987 stond er in Het Vrije Volk een advertentie van de volgende inhoud:

HOERA, (O)PA SCHEEPBOUWER
WORDT VANDAAG 65 JAAR.

Deze advertentie was ondertekend door: Jo, Bep, Angelique, Jules, Mariska en Peter, Ike, Marko, Yvon en Michel.

Wie weet welke (O)pa hier bedoeld werd?

- In mijn archief zit een klassenfoto van vermoedelijk de derde klas van de school Vest en Stek in Dordrecht uit ongeveer 1943.

Daarop staat o.m. een zekere Franny Scheepbouwer.

Wie kan meer vertellen over dit (toenmalige) meisje?

- Blijkens een bericht in het Vrije Volk van 9 december 1986 waren de heer en mevrouw
J. Scheepbouwer, wonende in Rotterdam-Schiebroek op die datum 50 jaar getrouwd.

Wie weet welke familie dit betreft?

- In de jaren tachtig speelde in de Haagse regio een rockformatie onder de naam: The Rebel Rockers.

De drummer daarvan was ene John Scheepbouwer. In mijn gegevens komt hij niet voor.

Wie kent dit muzikale lid van onze familie?

In 2000 kreeg ik een envelop, gericht aan
D.W. Scheepbouwer,
Nagtegaalplaats 123,
3312 AC Dordrecht
via de post onbestelbaar retour met het bericht dat betrokkene was overleden.

Wie kan mij meer vertellen?

Tot slot vroeg Dirk Scheepbouwer uit Amsterdam en kleinzoon van de bekende politiemann Jan Scheepbouwer uit Dordrecht, zich af wat er gebeurd was met het gouden horloge van z'n opa. Het zou na diens overlijden naar één van de zoons zijn gegaan, maar daarna is hij het zicht er op kwijt geraakt.

Bestaat dit horloge nog en wie heeft het momenteel in zijn bezit?

U ziet, vragen genoeg. Wie zorgt voor de antwoorden? Op de eerste pagina van dit journal staat hoe U eventuele informatie kunt doorgeven.

Ik reken op jullie!

3. De oudste en de jongste.

In het klassement van de oudste is geen wijziging opgetreden. Gerard uit Zeewolde - en wie de familiedagen heeft bezocht, kent hem ongetwijfeld - woont nog steeds op zichzelf en geniet van een goede gezondheid. Hij maakt nog regelmatig fietstochtjes in de omgeving. Wel heeft hij zijn dochter Helen in de buurt, die een oogje in het zeil houdt!

In september gaat hij weer voor 4 weken naar zijn dochter in Amerika. Eerste Kerstdag hoopt Gerard 97 jaar te worden!

Het klassement van de jongste is wel gewijzigd. Voor zover ons bekend is Ozzy, de zoon van Michel en Bianca

Scheepbouwer uit **Nieuwegein**, geboren op 29 december 2002 om 15.17 uur (4750 gram en 55 cm) nu de jongste Scheepbouwer. Volgens zijn moeder groeit hij als kool en zal hij de eerstkomende familiedag aan de gehele familie worden getoond!

Overigens kreeg ik tijdens ons verblijf op Aruba 'De Nieuwe Revu' nr. 44 van 2002 onder ogen. Daarin zag ik een foto van Bianca en Michel tijdens een bezoek aan Nighttown in Rotterdam. Daarbij vertelden ze dat ze 'smachtten naar de geboorte van Ozzy'.

Tot dat moment had ik nog niet eerder van ze gehoord!

Het lijkt een goede plek, om in de rubriek de oudste en de jongste, ook de recente geboorten te vermelden, ook al is het betrokken kind (niet meer) de jongste.

In dat verband kunnen wij de heugelijke geboorte op 10 november 2002 om 19.16 uur noemen van

Tim Martinus

Gewicht 3815 en lengte 51 cm.

Hij is het broertje van Michella en Wesley en zoon van **Erwin Borghuis** en **Jannemarie Scheepbouwer**.

Wie de familiedag(en) heeft bezocht, kent hen/haar ongetwijfeld.

Ook deze trotse ouders van harte proficiat en de beste wensen voor de gezondheid van de kleine!

4. Adreswijzigingen.

Hoewel mijn bestand waarschijnlijk niet meer 'up-to-date' is, probeer ik dat wel weer snel zo te krijgen.

Als er naast de hieronder vermelde verhuizingen of adreswijzigingen nog veranderingen te melden zijn, dan houd ik mij van harte aanbevolen!

Ik kreeg een adreswijziging van de

Familie J.A. Nonneman-Scheepbouwer
Futstraat 15 1121BM Landsmeer

ook van de

Familie J.C. Scheepbouwer
Julianastraat 33
4681 AL Nieuw Vossemeer

en tenslotte ook van de

Familie W. Reimers-Scheepbouwer
Stationsplein 27
3311 JV Dordrecht.

Mocht dit journaal U wel hebben bereikt, maar was het incorrect geadresseerd, laat mij dat dan ook weten.

Zoals gezegd: het doorgeven van alle mogelijke wijzigingen wordt op hoge prijs gesteld!

5. Verjaardagen.

Het was de gewoonte om in elk journaal de verjaardagen van leden van onze familie met een 'kroonjaar' (d.w.z. met een veelvoud van 5 jaar) op te nemen, evenals van alle kinderen tot 5 jaar en de sterken van boven de 80. Graag zetten wij die traditie vanaf nu weer voort.

De (al dan niet gehuwde vrouwelijke) Scheepbouwers vermeld ik slechts met de voor naam.

juli

03	Paulus G. de Haan	40 jaar
11	Jacqueline	55 jaar
16	Cor(nelis?)	50 jaar
20	Christel Bolk	05 jaar
20	Cornelia	45 jaar
24	Marion de Heer	25 jaar
26	Martin John	30 jaar
31	Cathelijne	30 jaar

augustus

06 Xenia Merkelbach 55 jaar

september

07 Helena B.M. Lansink 55 jaar

16 Merlin 10 jaar

17 Rob 45 jaar

24 Huibert 80 jaar

29 Rick D. van Havezaat 05 jaar

oktober

01 Johan B.J. de Boer 50 jaar

10 Johannis J. v.d. Wulp 60 jaar

10 Johanna (Coba) 85 jaar

24 Cornelis Johannes 75 jaar

25 Frans J.T. 45 jaar

26 Dorothee N. Calvis 45 jaar

30 Adriaan 65 jaar

Voor de goede orde merk ik nog maar eens op, dat ik niet kan instaan voor de volledigheid en/of de juistheid, omdat mijn databank niet volledig up-to-date is. Als ik daardoor ongewild personen in de bovenstaande lijst heb opgevoerd, die niet meer in leven zijn, dan betreur ik dat. Graag ontvang ik daarover een reactie (met vermelding van de betrokken gegevens), zodat de fout kan worden hersteld.

Zijn er personen niet opgenomen, die er wel in hadden behoren te staan, dan verneem ik dat ook graag.

Aanvullingen in welke vorm dan ook, zijn en blijven uiteraard van harte welkom.

6. Familie historie.

In vorige nummers van ons jaarnaal hebben we een kleine tocht door (een deel van) de familiegeschiedenis gemaakt. In een beschrijving van mijn eigen stamreeks was ik aangeland bij mijn grootouders en oom en tantes.

De laatste bijdrage stond in jaarnaal 8 van november 2001.

Door de korte voorbereidingstijd voor dit jaarnaal en het niet op tijd beschikbaar hebben van mijn documentatie, was het niet mogelijk nu het vervolg te produceren. Dat houdt U tegoed in het volgende nummer.

Na afronding van het overzicht van mijn stamreeks zal dan ook een begin worden gemaakt met het weergeven van de volledige stamboom vanaf de (huidig bekende) stamvader, Jan Caspersz. Schopbouwer en de indeling in een aantal clusters, zoals ik die in maart 2001 in de Witte Bergen al heb getoond!

7. Familie(s) verhalen.

Deze rubriek is enerzijds bedoeld voor bijdragen over en anderzijds voor bijdragen door familieleden. Zoals ik in mijn inleiding al aangaf, heeft U mij niet bepaald bedolven onder pennenvruchten van Uw hand.

Op het allerlaatste moment bood onze oudste dochter Bianca uitkomst. Zij suggereerde een oproep te plaatsen om Scheepbouwers, die voor kortere of langere tijd in het buitenland hebben gewoond of die voorgoed het land hebben verlaten, te vragen hun ervaringen met ons te delen.

Ook vakantie-anekdotes of leuke tips (dat speciale romantische plekje, dat niemand anders kent) of gewoon aardige verhalen over de plaats waar men woont, passen hierin.

Zij - die ons enkele jaren geleden onze eerste grijze haren bezorgden door plotseling in Griekenland te gaan wonen - gaf zelf het goede voorbeeld, door onderstaande ontboezeming in te zenden:

"Hoe komt men er zo toe om in Griekenland te gaan wonen? Tenslotte had ik een brave baan in Nederland als jurist (daarvoor eerst een jaartje bij toeval bij Hans Scheepbouwer uit Amersfoort gewerkt) een leuke flat, alles heel normaal. Nee, het betrof geen uit de hand gelopen vakantieliefde met ene Yorgos of zo.

Maar Leon (mijn toenmalige vriend en huidige echtgenoot) en ik hadden allebei vrij veel gereisd en bleken onder andere het volgende met elkaar gemeen te hebben: de wens om in het buitenland te wonen en te werken. Wat iets heel anders is dan in zo'n land vakantie te houden!

We wikten en wogen, praatten en rekenden, lagen nachten wakker en toen... namen we de beslissing om het gewoon te doen. Voor een aantal jaren een bar/restaurant beginnen op het eiland Kos, net onder de Turkse kust.

Zoals het een echte Scheepbouwer betaamd gingen we er met de boot naar toe. Eerst reed onze karavaan (een barjuffrouw en ik in onze jeep, papa en mama er in een camper achteraan) bijna 2000 km naar Italië, zonder problemen. Letterlijk op de stoep van ons nieuwe huisje maakte ik voor het eerst kennis met de wegen in Griekenland, die een beetje anders zijn dan in de rest van West Europa. In een poging om die ene diepe kuil te vermijden, reed ik prompt in een andere. Kop door de voorruit en de bumper aan gort.

In de loop van de jaren die we op Kos zouden doorbrengen raakte ik aan dit soort wegen goed gewend: als het geregend heeft kun je zo maar tot je portieren in de bagger terecht komen. Je oriënteren op de middenstreep is het belangrijkste, want de berm kan zomaar ineens verdwijnen.

Maar ook: leren raggen over het strand en over bergpaadjes langs diepe afgronden. En: geen stoplichten, geen files, geen parkeerproblemen en niemand die zich druk maakt over gordels of snelheden.

In Amsterdam woonden we in een mooie ruime flat en we deden gezellig min of meer mee in de consumptierace.

Nieuw bankstel, andere magnetron. Zorgen dat je een beetje indruk maakt op je vrienden die langskomen.

Op Kos ontdekten we voor het eerst de lol van het opknappen van oude huisjes, waar een ander geen stuiver voor zou geven. Aan onze beide huisjes op Kos hebben we nog warme herinneringen. Ons eerste huisje was piepklein en ons interieur bestond uit een bed, twee keukenstoelen en een tafel, een tv en een schapenvacht.

Maar we hadden wel een hangmat die in onze eigen citroenboom hing. Hier, op ons erf, met aan de ene kant uitzicht op zee en aan de andere kant uitzicht op de bergen, kletsten we na onder de sterren na onze lange werkdagen.

O.k., we hadden een geschifte buurman, die ons of en toe met een jachtgeweer bedreigde en als we tegelijkertijd wilde koken en stofzuigen, sloeg de elektriciteit uit. Maar we kregen met Pasen ook zelfgebakken broodjes van de buurvrouw.

Viteindelijk vond Leon ons droomhuisje, hoewel ik moet toegeven dat het er in het begin meer dan vreselijk uit zag. Heel veel verf en werk later (o.a. van papa, die de oud ijzer stortplaats rond ons huis omtoverde tot een echte tuin) hadden we echt iets leuks.

We huurden het huisje van een oude baas van zeker 90 jaar oud. Die hoge leeftijd weerhield hem er overigens niet van om iedere dag, zonder uitzondering, zijn veldje met artisjokken te bewerken.

Bij ons vertrek kregen we een mooie, antieke zwart-wit foto van hem en zijn vrouw, die nog steeds in ons huis hangt. Hij had het niet breed, maar ik denk dat hij een leuker dagelijks leven had dan de

gemiddelde bejaarde in Nederland.

Het werk in de bar was ontzettend leuk, maar ook ontzettend zwaar. In de toeristenbranch moet het geld in een maand of drie, vier verdiend worden en de concurrentie is keihard.

Grieken zijn heel anders dan Nederlanders. Veel extremer en uitbundiger in al hun emoties en uitingen. Als ze je aardig vinden, zijn ze veel grootser en guller in hun gebaren dan wij Hollanders. Als je echter ruzie met ze hebt, ook!

We hebben er vier heel mooie jaren gehad en er heel mooie en ontroerende, maar ook vervelende en moeilijke dingen mee gemaakt. Haddden we dat ooit willen missen? Nee, voor geen goud!

Voor de jongere Scheepbouwers onder ons: als je ooit de kans krijgt om eens een tijdje in het buitenland te werken en te wonen: doen!

Je leert er van alles van, niet eens zozeer over andere mensen, maar vooral over je zelf!

Wij hebben na de geboorte van onze dochter Nomikí (jawel, een Griekse naam) in de plaatselijke EHBO post, besloten om weer naar Nederland terug te keren. We wonen nu in Drenthe, wat naar onze mening beslist een stukje buitenland in Nederland is. Ook hier hebben we weer een plek gevonden met heel veel ruimte en oude huisjes om op te knappen.

In een volgend journaal zal ik vast ook nog wel eens iets vertellen over onze belevenissen hier. Maar eerst hoop ik hiermee de aanzet te hebben gegeven

voor andere Scheepbouwers om hun ervaringen in het buitenland met iedereen te delen. Laat ons niet in de steek!"

8. In memoriam.

In de achter ons liggende periode zijn ons ook weer een aantal Scheepbouwers ontvallen. Wat voor de adresgegevens geldt, geldt ook voor deze rubriek: bij gebrek aan alle gegevens, is ook hier geen sprake van volledigheid.

Het doorgeven van deze droeve berichten, b.v. door het toesturen van een bericht (kaart) van het overlijden, wordt dan ook zeer op prijs gesteld!

Op die manier zijn wij in staat de familie zo goed mogelijk te informeren en tegelijkertijd het gegevensbestand op een zo goed mogelijk peil te brengen.

In de Haagsche Courant van zaterdag 29 juni j.l. lazen wij dat in Rijswijk, nog geen veertien dagen voordat hij 90 jaar zou worden, op **25 juni 2003** is overleden **NICOLAAS SCHEEPBOUWER** geboren 6 juli 1913.

Verder kreeg ik op 20 mei 2003 een e-mail van An Scheepbouwer-Dolman, die naast andere familieberichten, het overlijden meldde op **25 augustus 2002** van haar echtgenoot

HERMAN(US) SCHEEPBOUWER
geboren 30 mei 1937.

Tijdens ons verblijf in Aruba ontvingen wij het bericht van het overlijden op 26 augustus 2002 van mijn volle nicht

AAGJE DE BOER-SCHEEPBOUWER

geboren 11 mei 1927.

Wij wensen alle nabestaanden de kracht om dit - soms veel te vroege - verscheiden te kunnen verwerken en het verlies te dragen!

9. Tenslotte.

Een website?

Van Roy Scheepbouwer uit Heerhugowaard, ontving ik in april en mei een tweetal e-mails, waarin hij aankondigde dat hij na beëindiging van zijn schoolopleiding - begin juni - een opzet voor een website wil gaan maken.

Hij heeft daarbij ook al een aantal ideeën voor de inhoud van de site aangegeven,

Roy is, ondanks zijn jonge leeftijd (hij is nog maar 16 jaar oud) voor zover ik dat kan beoordelen, een deskundige op dit terrein en heeft al diverse websites gebouwd.

Als er onder de lezers van dit blad mensen zijn, die van dit werk ook kaas hebben gegeten, dan houdt hij zich graag aanbevolen voor samenwerking.

Laat het mij weten en ik breng jullie dan wel in contact.

Meer internet.

Geïnteresseerden kunnen voor informatie over genealogie ook terecht op de site van het Rijksarchief:

www.genlias.nl

De databank is nog lang niet volledig gevuld, maar toch is er al wat informatie over onze familie te vinden.

Een databank met ongeveer 100 miljoen gegevens van over de gehele wereld, is de site van de Heiligen der Laatste Dagen uit Amerika. Het adres daarvan is

www.ancestry.com

Mijn ervaring is echter, dat niet alle gegevens even betrouwbaar zijn, een beetje uitkijken dus!

Tot slot geeft ook de site van de Amerikaanse Immigratiedienst op Ellis Island (U weet wel, waar het vrijheidsbeeld staat) soms interessante informatie over in het verleden naar Amerika vertrokken familieleden. Deze site vindt U op www.ellisland.org

Voor meer informatie over genealogie en internet houd ik mij aanbevolen.

Lay-out

Zoals U ziet is dit journal nog op de bekende wijze vorm gegeven: d.w.z. alleen maar tekst en geen foto's en andere 'opleukingen'.

Dat is niet omdat ik het niet anders zou willen, maar voornamelijk omdat ik het niet anders kan. Scannen van foto's en andere illustraties en desktop-publishing zijn technieken, die ik onvoldoende beheers.

Inmiddels heb ik telefonisch contact gehad met Bianca Scheepbouwer (juist, de moeder van Ozzy) en binnenkort maken we een afspraak om over de lay-out van ons blad te gaan praten.

Ik hoop dat dan de vormgeving wat frivoler kan worden.

Volgende journal

Het volgende journal hopen we midden oktober uit te brengen. Voor zover U bijdragen hebt voor dat nummer, zorg dan dat die uiterlijk eind september binnen zijn.

Redactieadres:

Het Scheep(s)journal
Crocusstraat 43
2241 VX Wassenaar.

Donatie.

De oproep in mijn vorige rondschrijven heeft veel resultaat opgeleverd. Of inmiddels alle donateurs hebben betaald heb ik nog niet kunnen vaststellen. Maar dat weet iedereen zelf wel.

Ik heb best begrip voor de overvolle agenda van velen Uwer, waardoor het er nog niet van is gekomen, maar wat mij betreft trek ik nu een streep. Mijn huisarts placht te zeggen: **'geen tijd, is geen prioriteit!**

Het is voor mij vervelend om telkens over dit onderwerp te moeten schrijven. We zijn tenslotte geen commercieel bedrijf en er hoeft geen winst te worden gemaakt! En het niet voldoen aan deze zelf gekozen verplichting is ook unfair ten opzichte van al die gemotiveerde donateurs, die dat wel doen.

We hebben het immers over een vrijwillige bijdrage, die men betaalt omdat men het onderzoek naar de familiegeschiedenis wil steunen, als bijdrage in de kosten van het maken en verspreiden van het Journaal en om de organisatie van bijeenkomsten mogelijk te maken.

Als dat onvoldoende reden is om die steun te geven, dan is dat volkomen legitiem. Maar laat dat dan weten, dan weet ik waar we aan toe zijn. Ik heb geen zin voortdurend herinneringen te moeten rondsturen.

Om die reden heb ik - eenzijdig, we hebben immers nog steeds geen echt bestuur - het volgende besloten:

als de bijdrage voor 2003 per 31 juli a.s. niet is ontvangen, ga ik er vanuit dat U geen belangstelling meer heeft en dan is dit de laatste keer dat U een journaal ontvangt en verwijder ik Uw gegevens uit het donateurbestand.

Giro 8535816 t.n.v. Het Scheep(s)journaal.